

maatte forftaa faaledes, at Administrationen ftaar med en vis Frihed lige over for den vedftommende Sygekafse, faaledes, at Bidsraget kan tilftaa, for faa vidt der gives fpldeftgørende Grund for en ringe Forftælfte. Det har altid været min Mening, og jeg har vidt udtalt den tidligere, at vel ftal til den og den Tid Kravene være inde hos Regeringen, men deraf følger dog ikke, at man er afftaaret fra at tage dem til Følge ogfaa senere, naar der blot er Grunde, hvorfor man er kommen for fent, og det i det hele taget kan gøres paa pafsende Maade. Vi ville altfaa nos være enige om, at man kan tage Kravene i Betragtning, der komme senere, men man behøver ikke at gøre det. Det er den Betydning, der maa lægges i denne Vending.

§ 17 er der i Landftinget vedtaget en Vending, om at gaa bort fra den fafte Ydelfe af 1 Krone, fom ærede Medlemmer ville erindre, jeg ftadig har udtalt mig imod, og jeg maa unægtelig anfe det for en stor Forbedring, at Lovforftaget er ført væfentlig tilbage til Regeringsforftaget med Hensyn til Ydelfen af Pengehjælp, Lægehjælp og Sygehushjælp. Endelig er der en Udtalelfte af den ærede Ordfører, der ikke ftammer med den Udtalelfte, fom blev fremsat af Ordførerens i Landftinget, det er angaaende Fortolkningen af Ordet „Sygehjælp“ i 60 Uger. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at „Sygehjælp“ kan defineres faaledes, at man i Parantes ved Siden af „Sygehjælp“ fætter: „Pengehjælp“, „Lægehjælp“, „Hofpitalshjælp“ — med andre Ord: „Sygehjælp“ omfatter al den Hjælp, Raften yder. Den ærede Ordfører gjorde opmærkfom paa, at det var en fafultativ Beftemmelfe, at det ikke er udeluftket at tage anden Beftemmelfe om det Forhold i Vedtægten, og for faa vidt er det ganfte fifkelt, at stor Fare frembyder vedkommende Forhold jo ikke og stor Interelfe vel heller ikke.

Jeg tror fom fagt, at dette Lovforftag, uagtet de Mangler det har baade i Affættelfe og Indhold, og uagtet baade den ene og den anden kun vil være mindre tilfreds med det, vil vife fig at være et betydningfuldt Lovforftag. Det er mig ganfte klart, at det vil være vanfteligt at gennemføre, og selv efter de 3 Maaneder, Ministeren har til at forberede fig i, inden Loven træder i Kraft og træder ud i Livet, vil Loven dog volde Administrationen Vanfteligheder, ftant denne Frist felfvølgelig vil lette Arbejdet noget. Jeg ftal i enhver Henseende ftille mig faa loyalt fom paa nogen Maade muligt. Jeg tror, at man med god Samvit-

tighed kan ftemme for Lovforftaget, fordi derved i Birkeligheden et Spørgfmaal bliver afgjort, fom har foreligget for Rigsdagen i lang Tid, og fordi man ved tidligere Forhandlinger af dette Spørgfmaal har pafft Forventninger ude i Befolkningen, fom jeg for mit Vedkommende meget nødig vilde fe totalt ftuffede. Dette Hensyn har ogfaa for mit Vedkommende gjort, at jeg har ment at burde bøje mig for Beftemmelfer, fom jeg egentlig ikke er glad ved, og jeg tror, at dette er det rette Standpunkt. Jeg tror, man bør ftemme for dette Lovforftag, ikke blot fordi man finder enkelte Punkter deri, fom man anfer for heldige, men navnlig fordi der herved, tror jeg, i det hele taget er gjort et Fremfkrift i vor foiale Lovgivning, fom vil vife fig at være meget betydningfuldt, og fom vil vife fig at faa meget gode Følger for Samfundet.

Ordførerens (Bøffen): Det ærede Medlem for Vangeland (Brandes) var meget misførnøjet. Han begyndte nemlig med at fige, at Erklæringen fra Udvalget over denne Sag var afgiven, inden Lovforftaget forelaa vedtaget i Landftinget. Jeg ftal gøre det ærede Medlem opmærkfom paa, at det kommer han til at opleve faa ofte, og han har oplevet det overfor adftillige andre Lovforftag i disse Dage. Vi have faaledes f. Eks. haft en Erklæring liggende for os om Svøtter, fom har haft den famme Stæbne, og det vil i det hele ikke kunne undgaa, at i Slutningen af en Rigsdagsfamling bliver Arbejdet faa præfserende, at Erklæringen ville komme til at foreligge paa Tidspunkter, fom ikke ere ganfte normale. Forøvrigt opftafte det ærede Medlem det Spørgfmaal, hvem der havde fejret ved denne Sags Behandling, om det var Folkeftinget eller Landftinget, eller om den ene eller den anden Gruppe vilde kunne tilegne fig en Sejr paa denne Sag. Jeg er ikke faadan overdreven tilbøjelig til overhovedet at anlægge denne Maaleftof. Jeg tror, at Spørgfmaalet om politiffe Sejre mellem Partierne maales ikke overfor en enkelt Genftand, det vil snarere blive bedømt efter Udfaldet af en Rigsdagsfamling, ja maaffe en Valgperiode, og jeg henftiller ganfte volig til den almindelige Dom, om den Gruppe, det ærede Medlem repræfenterer, kan rofe fig af Sejr i denne Henseende. Det er imidlertid fom fagt en Maaleftof, fom jeg ikke er meget tilbøjelig til at opftille. Jeg vil snarere ved Spørgfmaalet om, hvem der her har vundet Sejr, fe hen til felfve Sygekafserne, og jeg nærer da ikke fjernefte Tvivl om, at Sygekafserne, Sygekafseinsti-